VERSCHIJNT WEKELIJKS

Bobo

NR. 18 - 3 MEI 1969
abonnementsprijs 35 cent
losse nummers 50 cent
voor België 7 frank

Sinaasappels zijn gezond,
Dat zul je vast wel weten.
Maar dom konijntje op de grond
Gaat van de schillen eten.
Foei, zegt Bobo, laat het dan,
Want je krijgt er buikpijn van!

Er zijn nog vier sinaasappels in de tekening verstopt.
Wie zoekt er mee?

VOORLEESBLAD VOOR PEUTERS EN KLEUTERS

Bobo

Tsjoek-Tsjoek

Baby

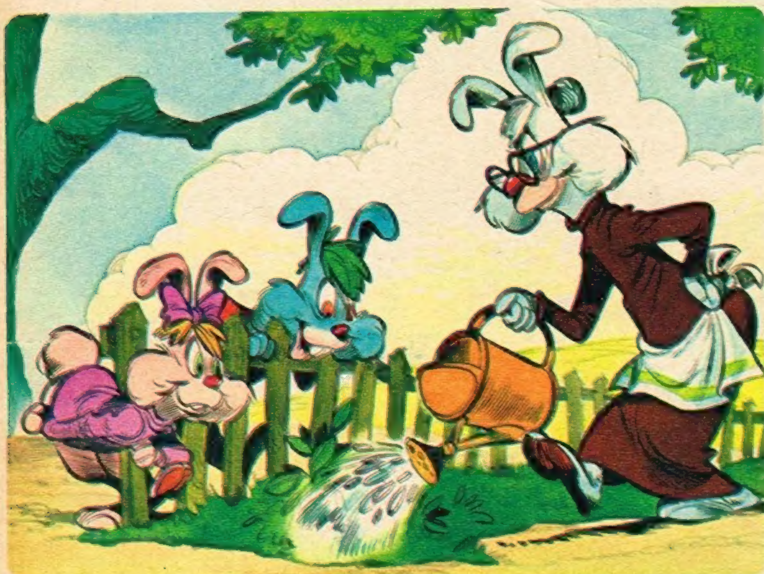

Krabbel

Papa

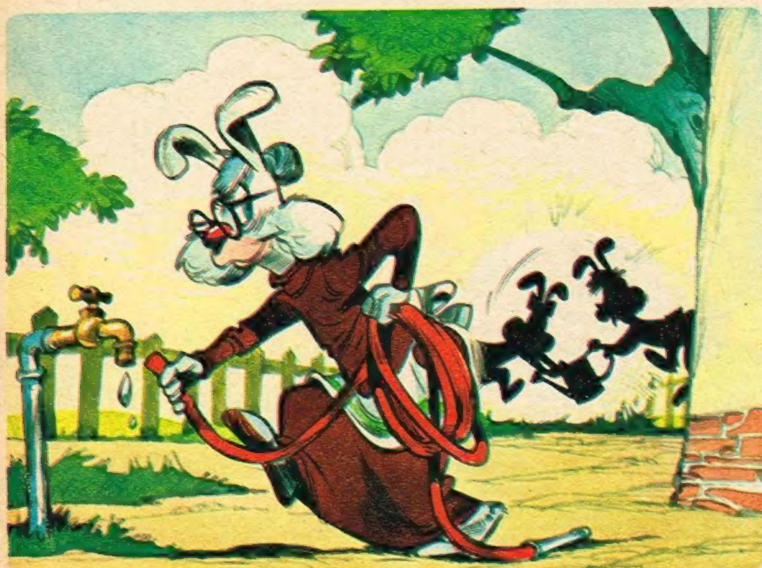
Bobo Konijn en zijn

1. Als Bobo en zijn zusje Krabbel bij oma Konijn over het tuinhek gluren, zien ze oma bezig met een gieter. De bloemen en het gras hebben dorst. Ze moeten veel water hebben, anders verdorren ze. „Mogen wij ook eens?" vragen ze. En natuurlijk zegt oma: „Ja, hoor, gerust!"

2. Maar als oma geweten had wat er gebeuren ging, had ze zeker nee gezegd. Bobo en Krabbel beginnen meteen te kibbelen over wie de gieter vast mag houden. Ze rukken en trekken eraan. Ze schreeuwen en krijsen: „Geef hier, blijf af!" „Kindertjes toch!" zegt oma heel verschrikt.

3. Kom, denkt oma, één gieter is misschien niet genoeg voor twee kleine konijntjes. Ik geef ze de tuinslang ook nog maar. Dan hebben ze allebei wat. Oma is altijd erg knap om ruzies op te lossen. Maar deze keer lukt het niet. En oma houdt niet van ruzie. Hè, nee!

4. Nu willen Bobo en Krabbel allebei de tuinslang hebben. Ze vinden opeens de gieter helemaal niet leuk meer. „Blijf af, geef hier, laat los!" Zo gaat het weer opnieuw. „Wat moet ik nu met jullie doen?" roept oma. Maar ze luisteren niet. Ze rukken aan de tuinslang.

Mama

Lees-Voor

Oma

Tante Deur-Dicht

Oom Slokop

vrolijke familie

5. Een koude douche zou ze geen kwaad doen, denkt oma. Ze gaat naar de kraan. Bobo en Krabbel zien het niet. Die hebben het veel te druk met hun ruzie. Dan draait oma de kraan open. Het water loopt door de slang. Ja, ja, pas maar op, denkt oma. Zo meteen gebeurt er iets!

6. Blublub, psssst, daar spuit het koude water over de vechtende konijntjes. „Help, ho, brrr, oei!" roepen ze verschrikt. Nu laten ze de slang wel los. Oma draait de kraan gauw dicht. Twee druipende konijnekindertjes kijken haar bibberend aan. Ze zijn niet boos meer.

7. „Met die ruzie hadden jullie bijna onze hele middag verknoeid," zegt oma dan. Ze gaat vlug twee badhanddoeken halen, waarmee Bobo en Krabbel zich af kunnen drogen. „En nu om de beurt gieten en sproeien," beslist oma. „En geen gevecht meer, anders... naar huis!"

8. Bobo mag het eerst de tuinslang. Krabbel krijgt de gieter. Na tien minuten ruilen ze om. Oma kijkt op haar oude horloge. „Dat hoeft niet meer," zegt Bobo. „De ruzie is over, oma." Gelukkig maar. Het wordt nu toch nog een gezellige middag. En de tuin wordt helemaal besproeid.

Hier zie je Bobo met een spuitbus.
Die gebruikt hij als er een luis
in de bloemen zit.
Wie zou er vlugger zijn: de luis of Bobo?

DE LUIS

Er zat een luis in de roos
En de tuinman werd boos.
Want de luis at van de blaadjes
En er kwamen kleine gaatjes,
Kleine gaatjes in het blad,
Héél lelijk was dat!

En de tuinman ging naar huis,
Nam een spuitbus tegen luis.
En toen ging hij weer naar buiten
Om de rozen te bespuiten.
En hij bromde: geen nood,
Luis, je moet dood!

Maar de luis die was juist
Van tevoren verhuisd.
Met haar koffertje vertrok ze
En ging wonen in de floksen.
Ze kreeg honger en ze at
Van het floksje zijn blad.

En de tuinman, al gauw,
Riep heel boos naar zijn vrouw:
In de floksen, jandome,
Is een luisje gekomen.
Het moet uit zijn en dus:
Geef me de bus!

Maar de luis, op mijn woord,
Had de tuinman gehoord.
En toen heeft ze zich verscholen
In het bed van de violen.
Hoe de tuinman ook spoot,
De luis ging niet dood.

En de tuinman werd woest,
Maar de luis hield zich koest.
Ze ging ook nog op visite
Bij de tulp en de margrieten.
En de tuinman, hij zweeg,
Want de spuitbus. . . was leeg!

SPELEN MET LETTERS EN WOORDEN

Schuitje varen over de zee, wie gaat er mee? Nee, we gaan niet varen. We gaan schrijven en lezen. Dat kan ook gezellig zijn.

matroos

roeiboot

De matroos draagt een pet.
Hij woont op een boot.
Hij vaart met de boot over zee.
De reis duurt heel lang.
Dan komt hij in de haven.
Hij gaat aan de wal.
Daar blijft hij een poos.
Dan zegt hij: ik ga weer weg.
De zee is fijner dan het land.
Hij zet zijn pet op.
Goede reis, matroos!

een schip

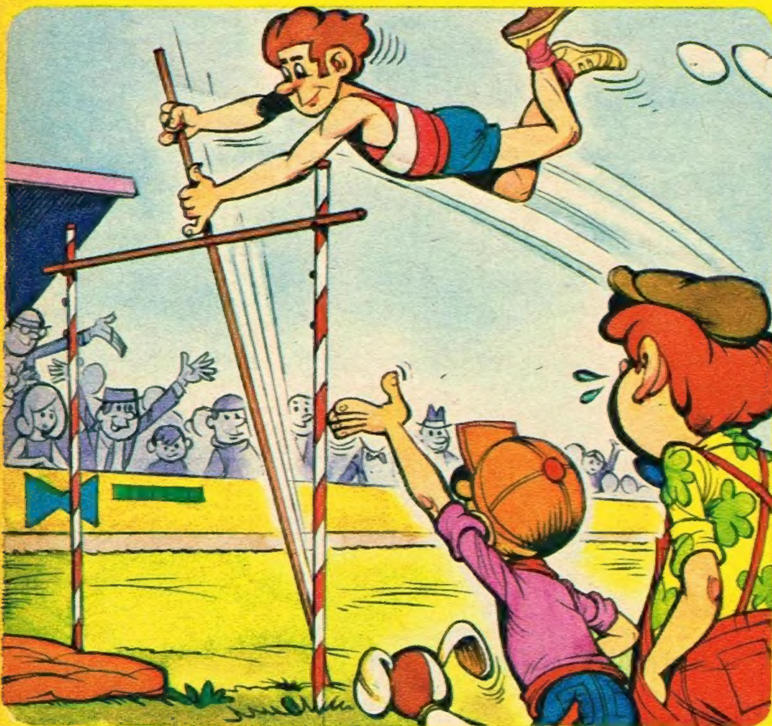

de haven

OOM STUNTEL
en zijn neefje Handige Heintje

1. Oom Stuntel is met zijn neef Handige Heintje naar een grote sportwedstrijd gegaan. Het is er druk. Veel mensen zijn komen kijken naar de hoogspringers en de hardlopers. Daar suist een man, leunend op een stok, hoog door de lucht. „Wat knap!" roept Heintje. „Geweldig!"

2. „Met zo'n stok is het heus zo moeilijk niet," zegt oom Stuntel. „Je hoeft de stok maar stevig op de grond te zetten en dan suis je vanzelf door de lucht. Ik zal het je laten zien." Oom grijpt de stok. Flap de hond begint te grommen en Heintje trekt een benauwd gezicht.

3. Oom Stuntel neemt een aanloop. In zijn vaart verliest hij zijn pet. Flappie maakt dat hij wegkomt. „Hoyhoy!" roepen de mensen. Ze denken dat oom Stuntel echt meedoet met de wedstrijd. Nou, dat kan nooit goed aflopen. Om zo hoog te kunnen springen moet je heel veel oefenen.

4. Arme oom Stuntel! In de grond zit een holletje. Daar zakt de stok precies in. Dat is natuurlijk helemaal fout. De lange stok begint door te buigen. Hoe kan dat nu? denkt oom. Bij die andere meneer ging het zo gemakkelijk! Heintje zou zijn oom wel op willen vangen!

5. Van schrik laat oom de stok los. De mensen beginnen hard te lachen. Oom springt nu niet vóóruit, maar achteruit. Dat doet niemand met hoogspringen! Pats, daar komt oom op zijn broek terecht. Hij veert nog een keer omhoog. Het was ook zo'n ontzettend harde smak!

6. Nu is oom plat op zijn buik terechtgekomen. Beng, doet zijn kin op de grond. Maar de wedstrijden gaan natuurlijk door. Daar komen de hardlopers al aan. En oom Stuntel ligt languit midden op de baan. Hij heeft geen tijd meer om op te staan en weg te vluchten. O, o, o!

7. De hardlopers letten niet op oom Stuntel. Ze willen het eerst aan de eindstreep komen. Ze lopen zo maar over die arme oom Stuntel heen. Kun je nagaan hoe zielig hij zich voelt! Pas als de hardlopers voorbij zijn, kan oom overeind krabbelen. Hij heeft zich lelijk bezeerd.

8. Maar Heintje is er ook nog. Hij helpt oom Stuntel overeind. En die lieve Flappie komt oom likken om hem te troosten. Oom Stuntel heeft alwéér een beetje stuntelig gedaan. Dat doet hij elke keer. Hij kan het niet helpen. De wedstrijden gaan nog door. Maar oom gaat naar huis!

We wonen allemaal

1. Het is een drukte van belang voor de boerderij. En geen wonder: behalve de koeien, de boer en de wagen van de zuivelfabriek is daar ook nog de hele familie Zonnemans. Je weet wel, die van de gele caravan!

2. Baby is bang voor koeien, daarom blijft oma een beetje met hem achteraf. Opa aait de grote koe, helemaal vooraan. „Dag, koe!" roept de tweeling. Ook mama stáat een koe te aaien. Koeien zijn lief. Ze geven melk.

Er zijn nog zes karntonnen in

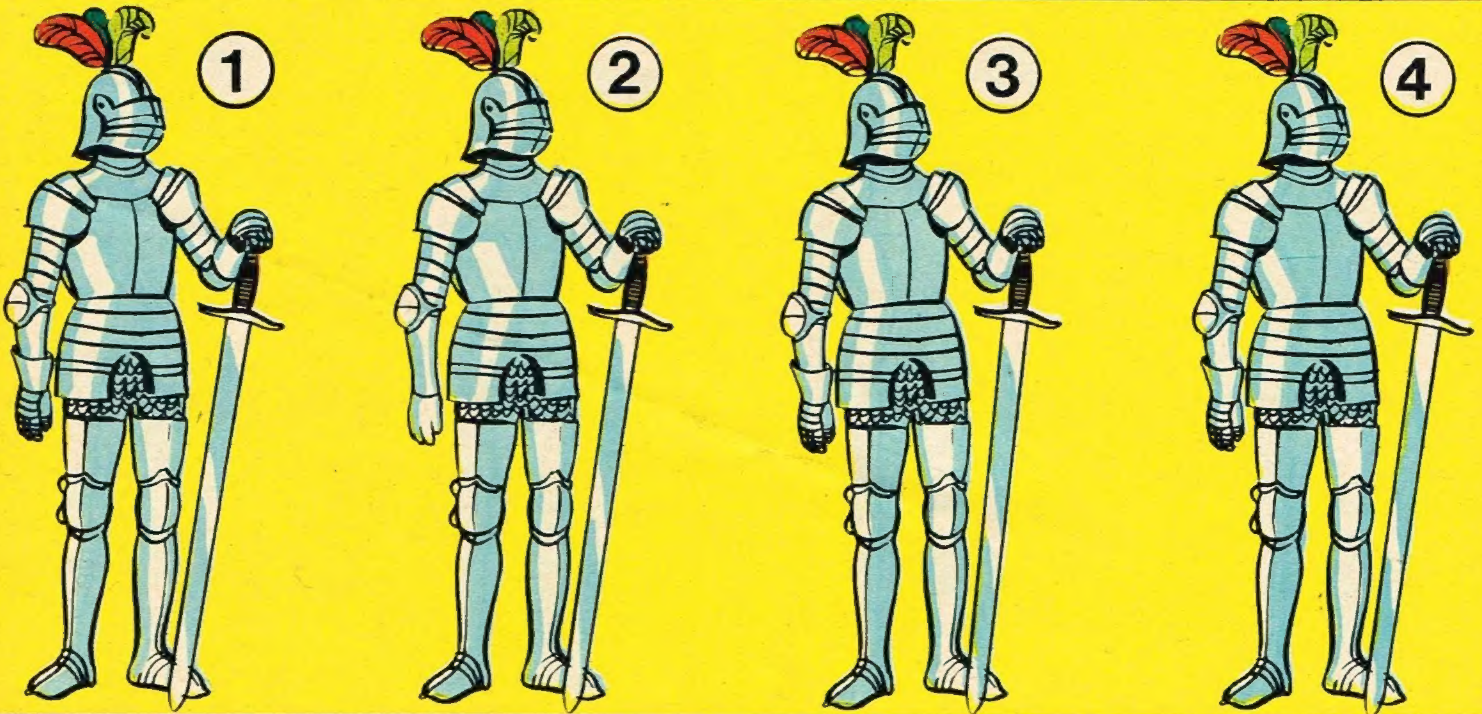
in een gele caravan

3. De melk van de koeien gaat naar de fabriek. Daar halen ze de room van de melk en maken er boter en kaas van. Papa Zonnemans en oom Wim helpen de man van de fabriek, zie je wel. Loekie en Anja kijken samen toe.

4. Bas schildert weer en Wiesje plukt bloemen. Dan zijn er nog Lucie met de pop, Marjo met de tas en Peter met de katjes. Wat zijn die vreemde dingen bij de auto? Het zijn karntonnen. Daarmee maken de mensen boter uit melk.

e plaat verborgen. Wie ziet ze?

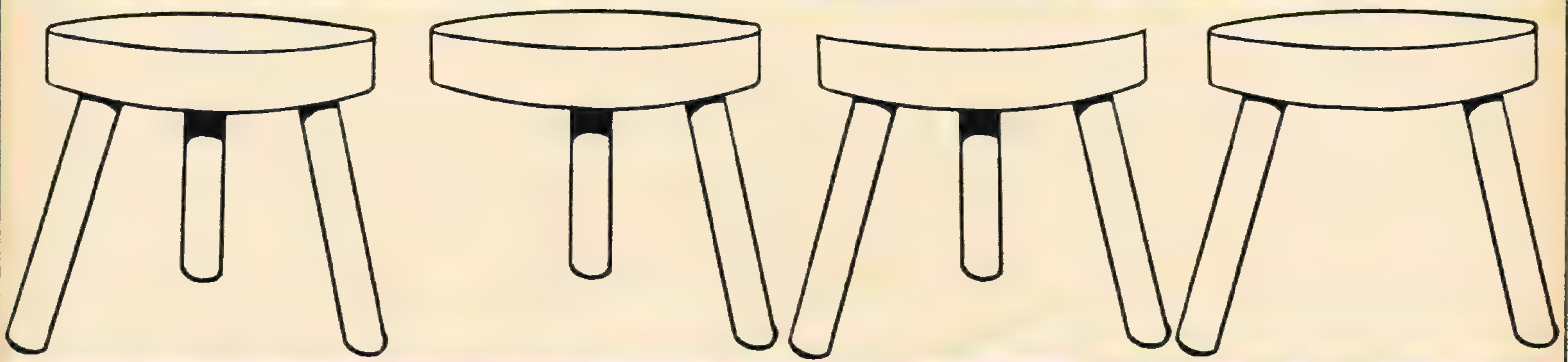
VIER RIDDERS OP EEN RIJTJE, EEN JONGEN EN EEN MEIDJE

Wij zijn vier ijzeren ridders. Denk je dat we alle vier hetzelfde zijn? Dan heb je het mis, want één van ons is anders. Kijk eens goed!

Jantje op het fietsje en Liesje op de step gaan allebei naar huis. Waar woont Jantje en waar woont Liesje? Volg met je vinger de lijntjes en je ziet vanzelf waar Jantje en waar Liesje thuishoort!

HALLO, KLEUTERTJE, BEN JE DAAR?

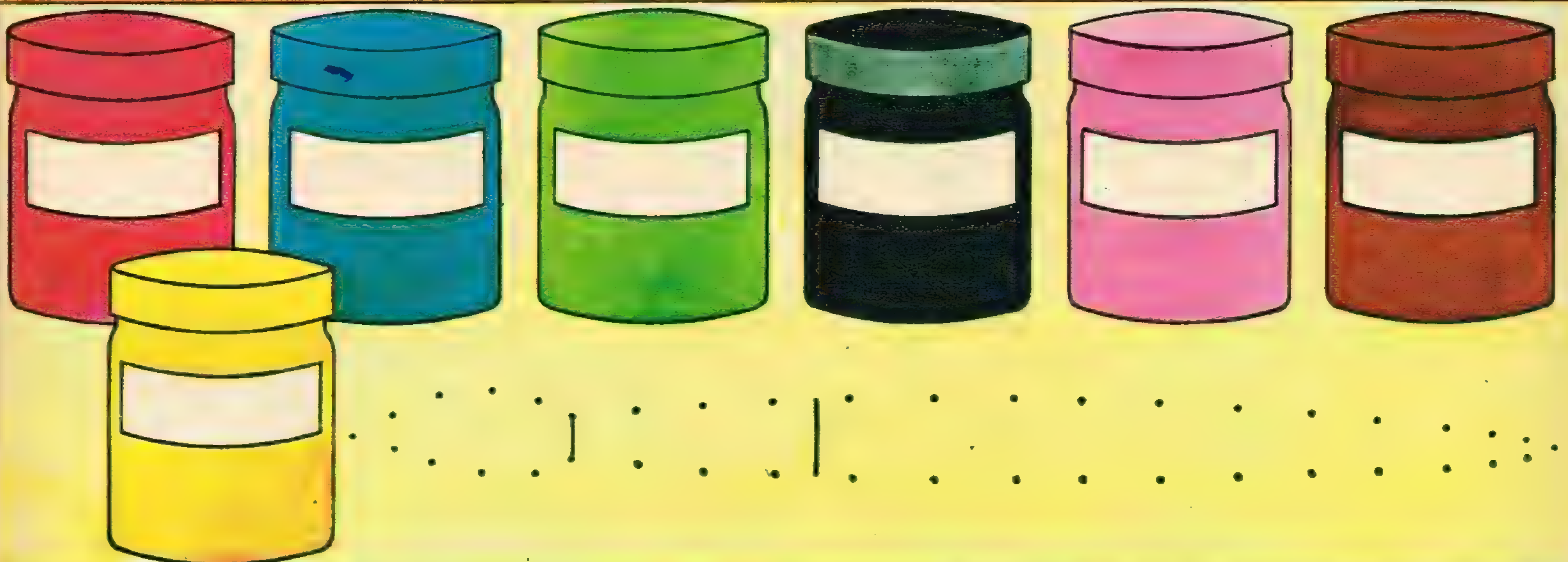

Wat kun je op dit blad allemaal doen? De krukjes tekenen, zoals het eerste. De witte telefoon een kleurtje geven. En een lijntje over de stippeltjes trekken.

Hallo, mevrouw, hallo, meneer, leg alsjeblieft de hoorn neer!

Dit zijn potjes met verf in verschillende kleuren. Kun je de kleurtjes al schrijven? Vul dan de namen in op het witte plaatje van elk potje.

DE KEUKENMEID VAN DE KONING

Er was eens, lang geleden, een koning die een heleboel bedienden had. Zeven lakeien om zijn bed op te maken, zeven wachters bij de poort, zeven kamermeisjes om zijn troon af te stoffen, zeven stalknechten om zijn paarden te verzorgen en zeven koeriers voor zijn brieven.
Alleen in de keuken was maar één enkele keukenmeid. Ze heette Kaatje.
Kaatje kon buitengewoon lekker koken en de koning, die een echte lekkerbek was, smulde alle dagen naar hartelust.
Toch dacht de koning dikwijls: als ik met één enkele keukenmeid al zulk heerlijk eten krijg, wat zal het dan wel zijn, als Kaatje in de keuken een paar helpers heeft!
Hij ging op een dag naar Kaatje en zei: „Zoek een paar mensen, die je in de keuken kunnen helpen."
„Maar, majesteit!" riep Kaatje verschrikt. „Is het eten op uw tafel soms niet goed?"
„Jawel," gaf de koning toe, „maar het kan altijd beter. Zorg ervoor dat er morgen minstens drie helpers in de keuken zijn, anders stop ik je in de pan en kook ik soep van je."
Kaatje durfde de koning niet tegen te spreken.
Die avond ging ze naar haar broer, een arme houthakker, die in het bos woonde. Hij had een dochter en twee zonen: Jasmijntje, Hans en Willem.
„Ze moeten alle drie met me mee naar het kasteel om me te helpen in de keuken," zei Kaatje.
„Jasmijntje kan met je meegaan," antwoordde de broer van Kaatje. „Maar mijn twee zonen moeten mij helpen met houthakken."
„Lieve broer," riep Kaatje half huilend. „Als ik morgen geen drie helpers heb, zal de koning me in de pan stoppen en soep van me koken."
Toen stuurde de arme houthakker zijn Jasmijntje, zijn Hans en zijn Willem naar het kasteel om zijn zus te gaan helpen.

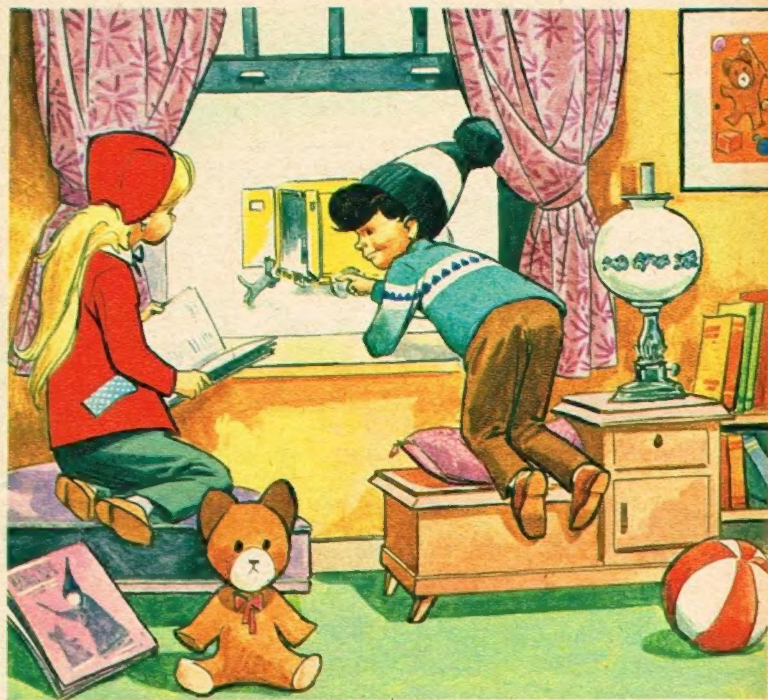
De volgende dag kwam de koning in de keuken om zoals gewoonlijk de soep te proeven.
„Mmmm. . ." deed de koning. „De soep is uitstekend, maar er moet meer peper in."
Jasmijntje zat naast het vuur aardappelen te schillen. Ze deed vlug wat peper in de soep.
Maar dat had Kaatje niet gezien. Ze was bezig met het deeg voor de appeltaart. Toen ze daarmee klaar was, deed ze ook wat peper in de soep.
Hans had intussen het fruit op de schaal gelegd.
Laat ik wat peper bij de soep doen, zoals de koning bevolen heeft, dacht hij. En hij deed het.
Maar ook Willem had het bevel van de koning gehoord. Hij had de eieren staan kloppen en toen hij daarmee klaar was, nam hij de peperbus, ging naar de soeppan en schudde er wat peper in. Wat ging de koning tekeer toen de soep op tafel kwam en hij een hap genomen gehad!
Hij schreeuwde zo hard, dat Kaatje, Willem, Hans en Jasmijntje uit de keuken kwamen aanlopen.
„Er zijn te veel koks in de keuken," zei Kaatje, toen ze gehoord had dat de soep veel te erg gepeperd was. „Ik heb u gewaarschuwd."
„Stuur dan die twee jongens weg, maar hou het meisje hier," zei de koning.
De jongens waren blij dat ze hun vader weer konden helpen met houthakken.
Nu was er ook een prins in het kasteel.
Hij zag Jasmijntje en hij werd verliefd op haar.
„Ik ga met Jasmijntje trouwen, vader," zei hij op een dag.
Toen was Kaatje weer alleen in de keuken. Het eten van de koning bleef even lekker als altijd.
En de koning was voortaan tevreden met zijn ene keukenmeid. Hij heeft nooit meer om hulpjes gevraagd!

Mevrouwtje

1. Mevrouwtje Sprokeboom staat voor haar huis en wacht op de boodschappen van de kruidenier. Hij heeft een grote doos uit de bestelwagen gehaald. Wanda en Pukkie kijken boven uit het raam. En Poekie de poes? Die kijkt in de auto van de kruidenier. Zit daar wat lekkers in?

2. Mevrouwtje Sprokeboom, Wanda en Pukkie zijn geen gewone mensen. Ze komen uit Sprookjesland en ze kunnen allerlei toverdingen doen. „Kijk," zegt Pukkie,"Poekie wil in de auto. Hij denkt zeker dat er vis of vlees in zit. Die malle poes van ons denkt altijd aan lekker eten!"

3. Pukkie en Wanda gaan verder met hun spel. Opeens horen ze de deur van de kruidenierswagen dichtklappen. Ze kijken uit het raam. Poekie is nergens te zien. „Ze zit vast in de auto," zegt Wanda. „We moeten erachteraan, anders krijgen we ons poesje nooit meer terug!"

4. In de kast heeft Wanda een tapijt uit Sprookjesland. Daarop kunnen ze door de lucht vliegen. Wanda haalt het haastig te voorschijn. Ze mogen geen tijd verliezen. Vlug leggen ze het tovertapijt op de vloer en gaan erop zitten. Het begint dadelijk te bewegen en zoefffff. . .

Redactie en Administratie: Nassauplein 3, Haarlem. Telefoon 1 84 10. Abonnementsprijs: 35 cent, per kwartaal (13 nrs.) f 4,55. Losse nummers: 50 cent. Girobetaling: Ontvangt U het blad per post onder adresband: girorekening 230200 t.n.v. N.V. Uitgeverij Spaarnestad postabonnementen Haarlem met vermelding: Bobo. Ontvangt U het blad van de wederverkoper, gebruik dan postrekening 9822 t.n.v. N.V. Uitgeverij Spaarnestad met vermelding: Abonnement Bobo.

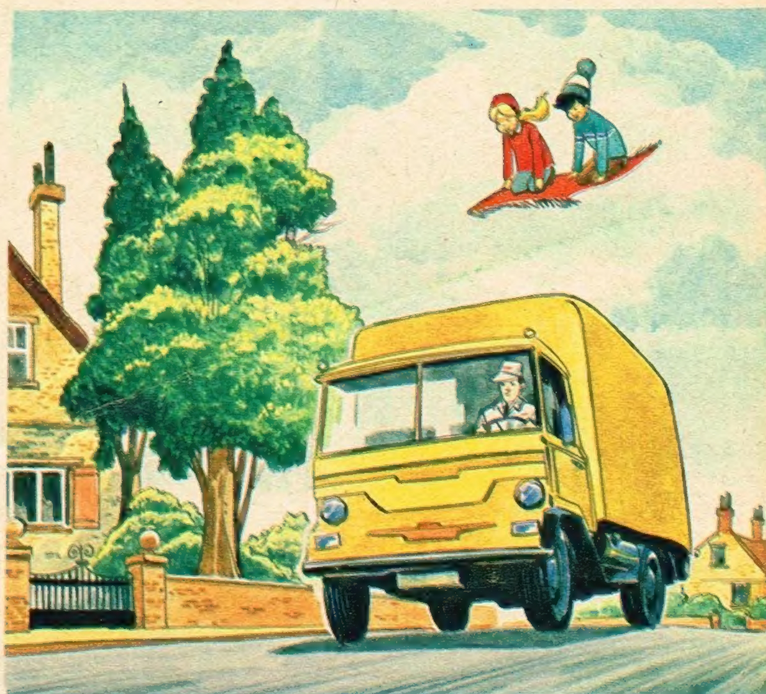

Sprokeboom

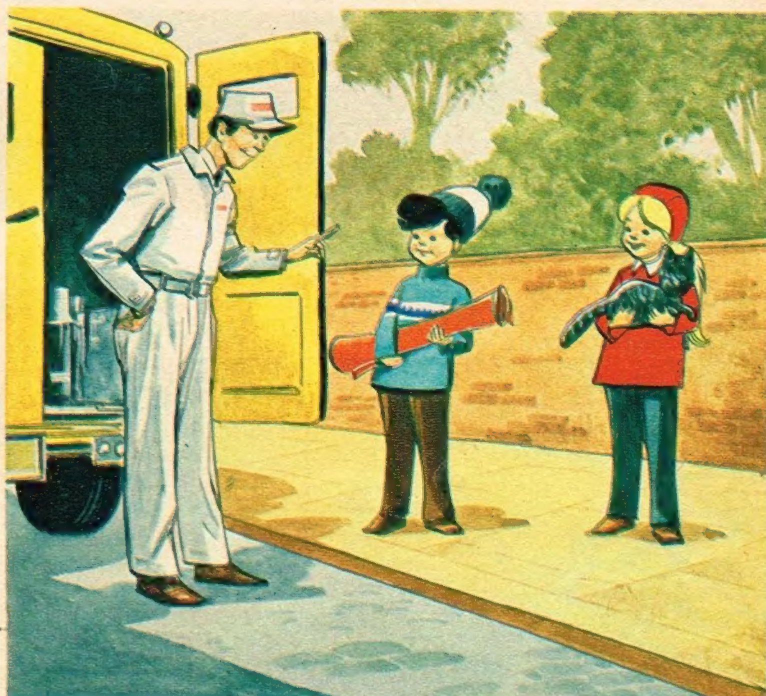
5. Daar vliegen ze het raam uit. „Toch wel leuk om weer eens op ons tovertapijt te vliegen," zegt Pukkie genietend. Maar Wanda is te bezorgd om plezier te hebben in het tovertochtje. Ze maakt zich zorgen om Poekie de poes. Als ze de kans maar krijgen om haar mee te nemen.

6. De bestelwagen van de kruidenier rijdt steeds maar verder. Wanda en Pukkie hopen maar dat de mensen hen niet zullen zien. Niemand mag immers weten dat zij sprookjeslanders zijn! Wanneer houdt die auto nu eindelijk eens stil? Waar gaat de kruidenier naar toe?

7. Eindelijk begint de kruidenier langzamer te rijden. Hij is nu vlak bij het huis van een klant. Boven de auto vliegt het tapijtje met Wanda en Pukkie die over de rand gluren. Zo gauw de auto stopt, landen ze heel zachtjes op het dak. Pukkie klautert er vliegensvlug af.

8. Wanda rolt het tapijtje op. De kruidenier maakt de deur open en Poekie springt in Wanda's armen. „Hoe konden jullie me toch zo vlug achternakomen?" vraagt de kruidenier. „Getoverd!" lacht Wanda. De kruidenier lacht ook. Haha, dan kan toch niet, denkt hij. Toveren bestaat niet!

Verspreiding voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen 1. Telefoon 38.23.80, postrekening 834.05. Prijs per nummer: 7 F. Verkrijgbaar bij de verkopers en in de boek- en dagbladhandel.

Bobo's kijk- en vragenspel

Een plaat vol paardjes, kinderen en vlaggen. Maar behalve die paardjes, die kinderen en die vlaggen is er natuurlijk nog meer te zien. Over alles wat op de plaat staat, gaan de vragen hieronder.

1. Er zijn ... paardjes op de plaat.
2. Er zijn ... springende paardjes.
3. Er zijn ... zwarte paardjes.

4. Op de plaat zie je ... kinderen.
5. Zitten alle kinderen op een paard?
6. Er zijn ... jongens met een rode pet.

7. Zo'n hek noemen ze een hindernis. Hoeveel zie je er?
8. Wat voor kleur hebben de hindernissen?
9. Hoeveel zijn er omgevallen?

10. Er staan ... mannen op de plaat.
11. Er staan ... dames op de plaat.
12. Is er een mevrouw in een groene mantel?

13. Hoeveel vlaggemasten zie je?
14. Hoeveel vlaggen hangen eraan?
15. Zijn ze allemaal blauw of wit?

16. Er staan ook huizen op de plaat. Er zijn ... schoorstenen.
17. Hoeveel schoorstenen roken er?
18. Welke kleur hebben de daken?

ANTWOORDEN: 1. negen 2. twee 3. een 4. veertien 5. nee 6. een 7. zes 8. zwart en wit 9. twee 10. vier 11. vier 12. nee 13. dertien 14. elf 15. nee 16. drie 17. een 18. rood.